

A l'atenció de:

Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme

Departament de Territori i Sostenibilitat

Av. de Josep Tarradellas, 2

08029 Barcelona

Andreu Escolà i Llevat, (...), en representació de **GEPEC-EdC (Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans - Ecologistes de Catalunya)**, (...), la finalitat principal del qual és la defensa i estudi del patrimoni natural de Catalunya, i membre de l'entitat **Federació Ecologistes de Catalunya**, (...), i donant veu al teixit social que aglutina l'**Assemblea Aturem Bcn World**,

ASSUMPTE:

Al·legacions a l'Aprovació Inicial del Pla Director Urbanístic de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou.

EXPOSA:

Que d'acord amb els articles 31 i 35 de la llei 30/1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i de Procediment Administratiu Comú modificada per la Llei 4/99 de 13 de gener, així com el que disposa la *Ley* 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, així com d'acord amb allò que disposa el Decret 21/2003, de 21 de gener, pel qual s'estableix el procediment per fer efectiu el dret de petició davant les administracions públiques catalanes.

Que d'acord amb els articles 116 i 117 de la llei 30/1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i de Procediment Administratiu Comú modificada per la Llei 4/99 de 13 de gener, i amb l'article 77 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques catalanes.

Que atès que el DOGC de 1 de setembre de 2015 publicà l'edicta de 10 d'agost de 2015, sobre un acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona referent als municipis de Vila-seca i Salou, per aprovar inicialment, d'acord amb l'article 83 del Text

refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, el Pla director urbanístic de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou, en els municipis de Vila-seca i Salou, redactat per la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme.

Que havent rebut per correu postal la comunicació d'aprovació inicial del PDU esmentat el dia 3 de setembre de 2015.

Que atès que el DOGC del 16 d'octubre de 2015 publicà l'edecte de 13 d'octubre de 2015, sobre una resolució adoptada pel conseller de Territori i Sostenibilitat en matèria d'urbanisme referent als municipis de Vila-seca i Salou, pel qual s'amplià el termini el període d'informació pública del Pla director urbanístic de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou, aprovat inicialment per la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona en data 31 de juliol de 2015, i del corresponent estudi ambiental estratègic, fins als 3 mesos del que es va iniciar el còmput del termini mitjançant la publicació, el dia 1 de setembre de 2015.

Que atès que el GEPEC-EdC és una associació que té com a principal objectiu el treball per la defensa del medi ambient.

Que atès que el GEPEC-EdC vol donar veu a les demandes del teixit social representat per l'Assemblea Aturem Bcn World, es té per convenient presentar les següents:

AL LEGACIONS:

1. Planificació i l'encaix territorial

Amb el PDU presentat s'ha modificat substancialment una de les bases del planejament territorial del Camp de Tarragona. S'ha conservat la formalitat –i segurament la legalitat– però amb un contingut radicalment diferent. I s'ha invertit la lògica del planejament, segons la qual les propostes s'han d'encaixar en una visió global –sens perjudici d'ajustaments menors i d'una elemental flexibilitat– en lloc de considerar el planejament com un simple tràmit, un revestiment tècnic i jurídic que dóna validesa a decisions preses al marge del procés planificador.

Ha mancat debat sobre el fons del projecte, sobre el que representa en el model territorial, turístic i de desenvolupament del Camp de Tarragona o, almenys, de la Costa Daurada –en tot cas, molt més enllà del que són estrictament els termes municipals de Vila-seca i de Salou-. Aquesta manca de debat queda demostrada pel fet que hem passat –des de l'estiu de

2012- d'una proposta més aviat inconcreta però que es corresponia amb la totalitat del CRT i la reformulació del conjunt –Port Aventura a banda- a una proposta parcial, que ha abandonat usos i espais pel camí, sense que sapiguem com ni perquè.

En aquest escenari de manca de debat, a sobre, s'afirma –ho va dir un alt representant de l'administració, a la comissió de seguiment- que el debat del model ja es va fer al seu dia. Literalment¹: “El tema del model ja es va tractar durant el llarg tràmit parlamentari que va seguir la Llei”. Ni es va fer debat, ni hi havia model, ni la proposta inicial –per molt etèria que fos- és la que ara tenim. El debat parlamentari té tota una altra naturalesa i, en tot cas, es restringeix als parlamentaris, no és obert a tota la població.

A l'àmbit del CTI s'hi preveu que s'ha de desenvolupar a través d'un Pla de millora urbana (PMU) que concretarà les parcel·les corresponents a cada ressort, i el projecte d'aquests, a fi d'assegurar la coherència del conjunt. A la vegada, serà on es concretarà –en funció del sostre total de cada ressort- el repartiment dels costos d'urbanització i de les infraestructures externes assignats globalment al sector CTI. Però fa molt poc vam saber que un dels quatre projecte de casino, el de Melco en col·laboració amb Veremonte, quedava fora de joc. De quatre a tres, doncs.

Això vol dir que els tres casinos restants podran usar tot el sostre? Els 60.000 m² d'ús casino previstos per a quatre ressorts serviran igualment per a tres casinos que per a quatre? Si tot el CTI s'ha de repartir entre tres, en lloc d'entre quatre, amb el mateix aprofitament, i amb els mateixos costos, vol dir que cadascun dels CTI supervivents s'acaba d'encarir en un 33% (i té un 33% més d'aprofitament, és clar).

A més a més, denotem un fort desencaix entre la proposta global d'aquest PDU amb els objectius que el Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona marcà per aquest àmbit. Objectius que, fonamentalment, anaven en la línia de mantenir la planificació vigent i aprovada, tot mantenint el ús turístic i recreatiu. La proposta de PDU altera notablement la planificació existent i, per tant, vulneraria les directrius de la planificació territorial.

En aquest sentit, al·leguem que el PDU doni resposta als dubtes plantejats respecte a la planificació de l'àmbit, el model territorial que representa i el repartiment de costos derivats.

¹ Acta de la reunió de la Comissió de seguiment de 28 de juliol de 2015.

2. Sistema d'actuació

D'acord amb l'article 146 de la Normativa del PDU, el sector de Complexos turístics integrats (CTI) s'ha d'executar pel sistema de reparcel·lació en la modalitat de cooperació.

Això suposa un risc important. Darrerament, una de les aliances entre operadors dels casinos acaba de caure. Això pot obligar a refer números, o bé del projecte –mantenim la mateixa edificabilitat però repartida entre tres, o ajustem l'edificabilitat a la baixa segons les necessitats d'aquests tres?- o bé dels costos. El procés de concessió de la llicència de casino ha previst les corresponents fiances; suficients per a respondre d'això?

D'acord amb l'avaluació econòmica i financera del mateix PDU, estem parlant d'uns costos d'urbanització de 200 milions d'euros. D'acord amb la valoració del sòl, i amb les expectatives del mateix Pla, l'INCASOL tindria un actiu important, però hauria d'assumir els costos corresponents (per exemple, per a continuar i acabar la urbanització allí on l'hagués deixada el propietari que llença la tovallola). Pensem que hi ha una part important d'infraestructures vinculades al CTI que són unitàries. No podem construir només tres quartes parts –o una tercera- de rotonda o de xarxa d'aigua. I els socis que queden voldran que les obres siguin fetes, però només pagaran les que els toca.

Al lleguem que caldria minimitzar aquest risc, imposant una garantia important, aquí o per via de les fiances dels casinos. I, si tan clar es té que tot anirà endavant, i que en tenen moltes ganes, executar-ho per compensació bàsica, i que el risc el corri la Junta de Compensació i no l'INCASOL.

3. Aprofitament mitjà del sector

El PDU explicita al Sector Nord (article 118 de la Normativa del PDU) i al Sector Centre de convencions (article 131), en ambdós casos per tractar-se de sòl urbà no consolidat, que la cessió és del 15% de l'aprofitament mitjà calculat sobre l'increment d'aprofitament que atorga el mateix PDU.

Però al Sector CTI aquesta previsió no hi és i tampoc no es contempla en l'Avaluació econòmica i financera.

El beneficiari d'aquest 15% serà l'administració actuant –l'INCASOL-. I el pot rebre “pel seu equivalent en altres terrenys fora del sector o del polígon si es pretén millorar la política d'habitatge, o si l'ordenació urbanística dóna lloc a una parcel·la única i indivisible, o si resulta materialment impossible individualitzar en una parcel·la urbanística l'aprofitament

que s'ha de cedir. En aquests dos darrers casos, la cessió pot ésser substituïda també per l'equivalent del seu valor econòmic. En tots els casos, l'equivalent s'ha de destinar a conservar, administrar o ampliar el patrimoni públic de sòl."

Sembla clar que la cessió no es farà en cap parcel·la. Els usos i tipologia no ho fan possible, i, per tant, s'optarà per terrenys fora del Sector o per valor econòmic.

Si bé la Llei preveu que l'emplaçament es fixi en el procés de reparcel·lació, al·leguem que el PDU especifiqués les seves intencions sobre l'AM del Sector CTI, almenys en els següents punts:

- Explicitar l'obligació de la cessió, de la mateixa manera que es fa amb els dos sectors de sòl urbà no consolidat.
- Marcar criteris sobre la forma de materialitzar la cessió, en terrenys fora del sector o en equivalent en valor econòmic. En aquest darrer cas, avançar els criteris de valoració.
- Marcar criteris sobre la participació dels municipis de Vila-seca i de Salou en aquest AM.

4. Previsió i costos de les infraestructures externes

El PDU preveu que els costos d'aquestes infraestructures –la necessitat de les quals es deriva de les noves implantacions- va a càrrec dels beneficiaris d'aquestes implantacions.

Per a repartir els costos, es delimita un Polígon d'actuació urbanística (PAU) al qual s'assignen aquests costos, i que es reparteixen proporcionalment, com segueix:

Sector	Proporció
Sector CTI	94.46%
Sector Nord	4.59%
Sector Centre de convencions	0.94%

Ara bé, el PDU és sobre tot el CRT, malgrat que, en dos àmbits –el PP.1 i el PP.2- no fa modificacions. Quan es va tramitar i aprovar el PP.2, el que majoritàriament se situa al sud de la C-31b, també hi havia una sèrie de previsions en matèria viària, atès l'increment de viatges previst per la implantació de 2.477 habitatges i diversos hotels. Al·leguem que, per continuar amb la tramitació del PDU, abans caldria aclarir:

- S’han dut a terme les actuacions previstes per assegurar la mobilitat sostenible originada pel PP.2?
- S’ha tingut en compte aquesta mobilitat acumulada en l’avaluació de la mobilitat generada per les noves actuacions programades al PDU?
- S’ha tingut en compte si el PP:2 –la implantació residencial- veurà millorada sensiblement la seva mobilitat de resultes de les actuacions previstes al PDU? I, si és així, seria raonable que també participés dels costos inherents?

5. Mobilitat del sector

En el document “Estudi d’Avaluació de la Mobilitat Generada”, l’aposta de mobilitat externa i una gran part de la interna ho fa a tot al cotxe-bus, transport per carretera, amb moltes emissions i sense complir objectius d’electrificació del transport. Es tracta doncs d’un model antic i gens sostenible i que no té en compte les directives de transport, energètiques i l’escenari de canvi climàtic i encariment dels combustibles fòssils.

Entenem que no es fa una bona diagnosi de la situació del transport públic a la zona, ni del transport ferroviari en el qual es dona per bona la planificació del corredor, tercer fil i estació a l’àrea de l’aeroport quan en aquests moments això no està garantit.

En el punt 4.2 en que parla de la xarxa de ferrocarril lleuger (el Tram-Camp), simplement fa una descripció i fins i tot no es qüestiona l’estació de cul de sac de Port Aventura i Salou quan estigui en marxa el corredor (variant de Vandellòs).

Les altes previsions d’afluència dels CTI portaran intrínsecament un increment de trànsit entre aquests CTI i el nucli de Salou. Aquesta mobilitat queda clar que es vehicularà a través de la C-31b anant a parar a la Plaça Europa. El PDU, a part de les rotondes que preveu en aquest vial per connectar amb el Cap Salou i amb Xalets de Salou, no preveu cap tipus d’actuació per absorbir el trànsit que pretengui anar fins a la Plaça Europa, generant així un tap important que a l’estiu es pot veure encara més accentuat.

Per altra banda, la connectivitat del Sector dels CTI amb l’A7 i l’AP7 es fa amb la construcció d’una nova connexió. Malgrat tot, amb els números de desplaçaments previstos que indica l’estudi de mobilitat, aquesta nova connexió quedaria del tot insuficient ja que seria un embut sobre el qual hi circularia tota la mobilitat. A més a més, creiem que el PDU té una greu mancança a l’ignorar les previsions de creixement que té el Port de Tarragona

amb la construcció de la ZAL a la Pineda i el fet que tots els camions que entraran i sortiran d'aquesta ZAL aniran a parar al mateix punt de connexió que el CRT.

Així doncs, al lleguem que el PDU millori la connectivitat del CRT amb les infraestructures de mobilitat exteriors, especialment l'A7 i l'AP7 evitant generar embuts de trànsit. També que consideri la mobilitat acumulada derivada de l'ampliació del Port de Tarragona. I que resolgui els increments de mobilitat que pot generar l'elevada concentració de trànsit dels CTI a l'entrada de Salou per la Plaça Europa.

6. Incoherència entre la normativa i l'EAE en matèria d'eficiència energètica i cicle de vida

Hi ha una diferència notable entre les recomanacions de l'Estudi Ambiental Estratègic i la normativa urbanística. Aquesta Normativa no treu tot el partit possible de les possibilitats existents en matèria d'eficiència energètica, que vénen detallades a l'EAE.

Així seria convenient una referència explícita a l'exigència que els nous edificis projectats hauran de ser “Edificis de consum d'energia gairebé nul” que, segons la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell de 19 de maig de 2010, relativa a l'eficiència energètica dels edificis, es defineix com edificis amb un nivell d'eficiència energètica molt alt, i que cobreixen la seva baixa demanda d'energia tèrmica amb fonts renovables. La referència que en fa l'article 178.9 de la Normativa urbanística del PDU sembla restringir-la a les edificacions públiques. Cal deixar ben clar que aquesta exigència és per a totes les edificacions, independentment de la seva titularitat.

La Normativa urbanística del PDU preveu, amb caràcter general (article 178.8) que “En totes les edificacions de nova construcció s'ha d'obtenir una qualificació d'eficiència energètica superior o igual a B, d'acord al Reial Decret 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica dels edificis, tant de nova construcció com dels existents”. Entenem que, d'acord amb l'EAE, l'exigència per a les edificacions amb usos comercials i hotelers aquesta qualificació exigida hauria de ser “A”.

En general, a més de les remissions al CTE, la Normativa hauria d'incloure, amb caràcter obligatori, les prescripcions contingudes a l'EAE en l'apartat 6.11 “Consum de recursos”.

En parlar de recursos, la prohibició expressa de determinats materials (asbest, fusta d'origen tropical sense segell homologat, fustes tractades amb creosota o sals d'arsènic, aïllament de

poliuretà projectat, pissarra a les cobertes, materials constituïts per PCV, aïllament de fibra de vidra, pintures i adhesius amb dissolvents sintètics, cobertes de coure, materials que incorporen plom) es converteix, a la Normativa del PDU, en una vaga recomanació que “s'ha de considerar l'impacte ambiental de la totalitat del seu (dels materials) cicle de vida, tenint en compte el següent:

- a) Valorar l'energia consumida des de l'elaboració i el transport del material, fins a la seva col·locació.
- b) Prioritzar els productes locals, fabricats o extrets de l'entorn proper.
- c) Considerar la possibilitat del seu reciclatge posterior.
- d) Els materials d'origen natural (fusta, pedra natural, terres, àrids, etc) han de provenir d'explotacions controlades, convenientment legalitzades.
- e) Potenciar l'ús de productes amb distintiu de qualitat ambiental i altres acreditacions de gestió sostenible.

Com veiem, passem de la concreció i la prohibició a unes recomanacions de caràcter genèric i voluntarista. Al·leguem que la Normativa hauria de ser clara i determinant, i obligar a criteris màxims d'eficiència de manera que fos exigible legalment.

7. Abastiment d'aigua

En referència a l'abastiment d'aigua, després de comprovacions numèriques de les concessions existents i futures del Consorci d'Aigües de Tarragona (informació que greument trobem a faltar al PDU), constatem que a priori l'aigua estaria garantida.

	m3/any
CTI	
Hotels	1.275.675
Equipament	79.671
Espais lliures	85.928
Total CTI	1.441.274
Increment sector Nord	
Hotels	70.978
Equipament	0
Espais lliures	3.824

Total Sector Nord	74.802
Increment Centre de Convencions	
Hoteler	0
Equipament	3.784
Espais lliures	158
Total Centre de Convencions	3.942
Total PDU	1.520.018

Aquests consums surten d'una previsió de 200 litres/persona i dia per a la zona d'ús hoteler, amb un coeficient punta de 3, i una previsió de 3/persones per habitatge, tot i que creiem que són dades massa optimistes que fa el PDU. En tot cas, si els donem per bons, parlem de 1,52 Hm³/any.

La concessió màxima del minitrassament és de 4m³/segons, això és 126,14 Hm³/any.

Segons les dades del mateix Consorci (<http://www.ccaait.com/dades/dades-tecniques/>) el CAT té una concessió vigent de 121,60 Hm³/any. D'aquests, té atorgades unes concessions de 101,03 Hm³/any, i un consum real d'aquestes concessions de 67,41 Hm³/any.

És a dir, pot concedir encara 20,57 Hm³/any, i té concedits i no consumits 33,62 Hm³/any. El consum nou del PDU és de 1,52 Hm³/any.

Amb tot, reiterem que l'aigua del minitrassament, si amb els anys hem aconseguit que la indústria química i la població redueixi el consum, cal que retorni a l'Ebre. La mercantilització a la que està sotmesa aquesta aigua, purament com un recurs econòmic que canvia de sectors segons la conveniència, va en contra de qualsevol mesura per tal de recuperar els cabals a l'Ebre i revertir una situació d'injustícia d'uns territoris respecte uns altres. Entenem que el model que representa la remodelació del CRT no hauria d'ésser suportat per l'aigua de l'Ebre i cal tendir cap a models de desenvolupament turístic amb menys consums d'aigua i concordants amb la realitat hídrica del territori, quan a curt i mig termini podem tenir problemes seriosos d'abastiment d'aigua de consum humà i reg.

Que el fet de disposar d'aigua (que no és nostra) justifiqui de facto la viabilitat d'un projecte de grans dimensions com aquest.

8. Subministrament elèctric

El BOE número 254 de 23 d'octubre de 2015 publicava la *Orden IET/2209/2015, de 21 de octubre, por la que se publica el Acuerdo del Consejo de Ministros de 16 de octubre de 2015, por el que se aprueba el documento de Planificación Energética. Plan de Desarrollo de la Red de Transporte de Energía Eléctrica 2015-2020*. En aquest document de planificació energètica, concretament a la Taula 3.61. "Actuaciones no incluidas en la planificación 2015-2020 (motivación ApD)", s'hi esmenta una nova subestació anomenada "Barcelona World", atès que no hi ha assegurada la connexió a 220 kv entre aquesta suposada subestació i la línia Tarragona-Reus.

Queda clar doncs, que el màxim responsable del subministrament elèctric al recinte, el Ministerio de Indústria, es desentén de qualsevol inversió fins més enllà del 2020.

Amb tot, el PDU esmenta que la connexió elèctrica es faria des de la subestació de Bellisens, però sense explicitar traçats i mecanismes de connexió i de transformació de mitja a baixa tensió a dins el CRT.

Al lleguem que es clarifiqui molt més el punt de subministrament de les noves demandes energètiques del CRT, les instal·lacions necessàries pel subministrament a baixa i mitjana tensió i qui les assumirà, i el traçat de les torres de tensió que han de connectar-se suposadament amb l'actual subestació de Bellisens. Així mateix, al lleguem que s'aporti un informe on es comprovi la capacitat que té la subestació de Bellisens, l'actual subministrament que té compromés i si podria abastir les necessitats energètiques del PDU sense comprometre les cessions planificades.

9. Adaptació al canvi climàtic i ús d'energies renovables

En la diagnosi (matriu de classificació dels riscos) es preveuen uns riscos i es proposen actuacions prioritàries per a minimitzar-los, però en alguns casos el que es proposa no resol el problema satisfactòriament.

Per exemple davant de l'augment de les temperatures es preveuen canvis/augment del consum d'energia i la proposta per reduir aquest risc o vulnerabilitat és molt genèrica. Pel que fa a l'ús d'energies renovables als nous edificis, en tota la proposta energètica, només es parla d'un 20 % de renovables i algunes fonts com l'ús de biomassa agrícola o forestal amb gas. Parlar d'ús de biomassa com a font energètica al CRT entenem que no és una solució òptima i que va en contra de les pròpies recomanacions que recentment ha fet el Departament d'Agricultura de la Generalitat.

En tot el document i propostes, no hi ha una aposta decidida per renovables com la solar o la mini-eòlica per autoabastir el propi CRT.

10. Risc químic

Entre els diversos factors de risc està, òbviament, el risc químic associats als establiments industrials que manipulen substàncies perilloses i al seu transport, particularment presents en la zona on es desenvolupa aquest PDU i que poden donar lloc a un tipus d'emergències que es caracteritzen per la dificultat de detecció primerenca, la celeritat dels efectes, la intensitat crítica i l'abast territorial potencialment important de les seves afectacions. Dit en altres paraules, les emergències de tipus químic no es poden anticipar, afecten amb gran celeritat, poden tenir uns efectes i extensió molt intensos i per tant són de difícil gestió per la manca de temps en l'aplicació de les mesures de protecció i autoprotecció.

Per tal de quantificar el risc associat a aquest tipus d'establiments, el Mapa de Protecció Civil, d'acord amb el Reial Decret 1196/2003, empra la definició de zones d'afectació vinculades als efectes dels accidents possibles. En concret, el mapa defineix les anomenades zones d'alerta i zones d'intervenció. La primera és la zona en la qual les conseqüències possibles dels accidents no justifiquen la intervenció dels equips d'emergència, excepte per a determinats grups crítics de població. La segona és aquella part del territori en la qual les conseqüències dels accidents produeixen un nivell de danys que justifica l'aplicació de mesures immediates de protecció. Una ullada a l'àrea d'abast de les modificacions del CRT ens mostra que tot l'àmbit del PDU està inclòs en la zona d'intervenció de nombrosos possibles escenaris accidentals dels diferents establiments que l'envolten: Bayer Materialscience SL, Clariant Iberica SA, Elyx Polimeros SL, Ercros SA 1 i Ercros SA 2, per la qual cosa es troba afectat per la zona de confinament general, sistemes d'avís a la població (sirenes, megafonia i Plans d'Actuació Municipal).

La mateixa normativa conclou que en les zones d'intervenció no es poden fer desenvolupaments urbanístics que afegeixin més vulnerabilitat i dificultin la gestió del risc, sobre el que ja està fet no es pot actuar però si podem actuar en previsió i no afegir més risc.

Atenent aquesta situació existent, es denoten a més a més els següents problemes:

- a) Vilaseca i Salou tenen el PAM pendent de revisió.

- b) En cap lloc del document del PDU es parla de la instal·lació de noves sirenes i sistemes d'avís a la població.
- c) En el Pla Estratègic del Camp de Tarragona s'apostava per una convivència i equilibri entre el desenvolupament de la indústria química, que genera llocs de treball amb valor afegit i RDI i el desenvolupament del model turístic amb la Marca Costa Daurada i el Parc Port Aventura. Si afegim nous elements de vulnerabilitat, aquest precari equilibri té més possibilitats de trencar-se en perjudici del territori.
- d) Des del punt de vista del risc nuclear i en un escenari de previsió de tancament de les Centrals Nuclears d'Ascó i Vandellòs al 2021 i al 2020 respectivament, mentre estiguin en funcionament l'àmbit del PDU es troba dins de la zona de planificació II de l'àrea de Vandellòs (radi entre 10 i 30 km concèntric) i per tant sotmesa segons el PENTA a una sèrie de mesures de protecció en cas d'accident inexistents al PDU.

Tenint en compte aquests factors de risc tecnològic, creiem que l'augment d'1.000.000 de m² de sostre a la zona dels CTIs en aquest PDU incrementa exponencialment la vulnerabilitat davant un hipotètic accident dificultant o fins i tot impossibilitant la gestió del mateix.

Avui l'opció més segura, sabent que no hi ha risc zero i tenint en compte el que ja està consolidat, és no incrementar el risc a la zona i per això l'opció 0 ens segueix semblant la millor i no només ho diem nosaltres, sinó que és la que obté una valoració ambiental més alta en el Estudi Ambiental Estratègic EAE.

11. Connectivitat ecològica amb la Sèquia Major

En la proposta de PDU s'estableix un gran corredor verd paral·lel a la Raval de Mar, un fet que valorem positivament tot i que s'hauria hagut de fer igualment atès la proximitat amb el recinte petroquímic. Amb tot, si aquest corredor ha de tenir funcions clares de connectivitat ecològica amb la Sèquia Major, trobem a faltar estratègies i accions clares al respecte.

En el creuament de la C-31b, a més a més, dels passos de fauna proposats, al·leguem que hi ha una mancança de mecanismes de connectivitat ecològica que vagin més enllà de la fauna i permetessin la connectivitat hídrica de la Sèquia amb la zona del parc de la Torre d'en Dolça. Si bé demanar una ampliació del PEIN seria quelcom inimaginable però desitjable, caldria que el PDU exigís accions que garanteixin la connectivitat ecològica en tots els

sentits i, així, recuperar l'estat ambiental dels prats inundables que l'ocupació industrial i turística va malmetre.

Creiem que el PDU pot ser una eina excel·lent per reforçar aquests ecosistemes com a mesura compensatòria pels impactes que generaria la construcció dels CTI.

12. Afectació arqueològica

Atès l'elevat nombre de jaciments arqueològics presents a l'àmbit de la remodelació del CRT, tal i com es constata a l'informe emès pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, simplement volem al·legar que aquests siguin estudiats a fons i amb deteniment abans d'efectuar cap tipus de moviment de terres que els pugui afectar.

13. Titularitat dels terrenys i dret a la reversió dels antics propietaris expropiats pel CRT

El projecte de BCN World està tant a prop de les instal·lacions de Port Aventura que són de fet veïns: part del terreny que utilitzarà BCN World ja va ser expropiat a l'iniciar-se el projecte de Port Aventura. Ara bé, abans de que aquest terreny sigui vinculat a BCN World, cal saber si els antics propietaris tenen dret a exercir el dret de reversió.

A final de la dècada dels 80, quan es projectava construir als municipis de Salou i Vila-Seca el complex turístic de Port Aventura, la Generalitat va dictar el Decret 152/1989, de 23 de juny, pel qual s'aprova la instal·lació d'un centre recreatiu turístic a Vila-seca i Salou. Per aquest Decret es declarava d'interès públic la construcció d'aquest projecte per la millora del turisme que suposaria. Per això per l'article 3 del Decret:

“se li atorga el benefici de l'expropiació forçosa i la necessitat d'ocupació dels béns i drets afectats en la zona del perímetre del centre recreatiu turístic, de conformitat amb les especificacions recollides respecte a això a l'annex 1 d'aquest Decret. “

Es van expropiar un seguit de finques als seus propietaris i se'ls va pagar una indemnització. Per valorar aquesta indemnització es va tenir en compte les oportunitats per edificar que preveia la llei 2/1989 i el Decret 152/1989 de 16 de febrer (STS 5942/2012 de 17 de setembre).

Ara bé, sabem que es va expropiar més terreny del realment necessari. És a dir, només es va urbanitzar una part de les finques, o senzillament han quedat finques expropiades però no urbanitzades.

En casos com aquests la Llei d'Expropiacions Forçoses (Ley de 16 de diciembre de 1954, de Expropiación Forzosa) permet que els propietaris expropiats recuperin la seva propietat exercint el dret de reversió dels seus articles 53, 54 i 55. La reversió és un dret patrimonial de l'antic propietari que està unit a la finalitat a la que es destinava el bé que li han expropiat. Si no es compleix aquesta finalitat, l'antic propietari té dret a recuperar els seus béns.

Per l'article 3.5.b del Decret 152/1989, les finalitats d'interès públic s'hauran complert s'hagi acabat la urbanització del sòl en el sector hotel·ler, residencial i comercial en cada part del projecte. Concretament aquest article diu:

b) En els àmbits hotel·ler, residencial i comercial, quan s'hagi portat a terme, en la seva integritat, la urbanització del sòl de la fase o sector corresponents i s'hagin efectuat les cessions de naturalesa pública de conformitat amb la legislació vigent.

Teòricament un cop acaba el projecte o l'obra, ha de ser l'Administració qui comuniqui als expropiats que s'ha aixecat l'afectació a l'interès públic per a que exercitin el seu dret a la reversió en un termini de tres mesos. Si l'Administració no informa als expropiats (cosa molt probable), són ells mateixos qui poden promoure el seu dret.

El dret de reversió permet que un propietari expropiat recuperi el seu bé, sempre que es compleixin unes condicions:

1. Pagar un preu a l'actual titular del bé. Aquest preu és igual a la indemnització que l'antic propietari va rebre al moment de l'expropiació, actualitzat a l'IPC entre aquella data i el moment en que intenta la reversió. Si el bé ha pujat de valor per qualsevol motiu (obres o millores) cal tenir-ho en compte al valorar el preu.
2. Que la propietat no estigui afectada per cap altre projecte públic. Es possible que un cop la propietat quedi lliure de l'expropiació, passi a estar subjecte a un altre projecte d'utilitat pública. Per a que es pugui fer aquesta substitució, però, caldrà que l'Administració informi públicament a l'anterior propietari per a que defensi els seus drets. Entre els seus drets està que s'actualitzi la indemnització que va rebre al ser expropiat, si no es va realitzar l'obra o servei.
3. Que no hagin passat vint anys des de que els béns ja no estan afectats per l'objectiu de l'expropiació (en aquest cas l'objectiu era la construcció de Port Aventura).

4. Que la propietat expropiada no s'hagi destinat a cap altra finalitat d'utilitzat pública en un termini de deu anys des de l'expropiació.
5. Que hagin passat cinc anys des de la presa de possessió del bé i no s'hagin iniciat les obres o serveis.
6. Que les obres o les actuacions portin suspeses més de dos anys per culpa de l'Administració o del beneficiari de l'expropiació, sense que facin cap acte exprés per continuar-les.

Encara que es pugui pensar que la finalitat de l'expropiació ja es va complir el 1995, quan es va inaugurar Port Aventura, en realitat no és així. Cal tenir present que hi ha hagut successives ampliacions del projecte (les noves àrees temàtiques de 2010-2012, per exemple), i per aquestes ampliacions s'han fet servir les finques ja expropiades. Per tant el termini de 20 anys per exercir el dret a la reversió un cop neix (és a dir, un cop la finca queda desafectada) no ha transcorregut encara.

En aquest sentit la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya 659/2009, de 10 de juliol, va reconèixer que el projecte de Port Aventura s'havia d'entendre com un conjunt urbanístic unitari; de manera que els treballs no acabarien fins que hagués conclòs total la urbanització. La sentència va reconèixer que la urbanització de Port Aventura no estava conclosa l'any 2010. I segons certificat del secretari general del Departament de Comerç, Turisme i Consum, citat a la sentència, no havien de concloure fins 2011.

Entenem que, cal estudiar si queden finques expropiades però no utilitzades ni pel projecte inicial de Port Aventura ni per les seves següents ampliacions que es puguin veure afectades pel projecte de BCN World. I en el cas que compleixin els requisits, abans de considerar que les finques passen a estar afectades pel projecte BCN World cal notificar als antics propietaris, per a que puguin exercir el seu dret a la reversió.

14. Justipreu de noves expropiacions

Igualment considerem que per qualsevol nova expropiació que calgui fer en relació al projecte de BCN World s'haurà de valorar el justipreu en base al nou valor que han guanyat els terrenys amb la llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc, que permeten la construcció del complex de BCN World. De la mateixa manera que en el cas de Port Aventura es va tenir en compte les oportunitats per edificar

que preveien la llei 2/1989 i el Decret 152/1989 de 16 de febrer (Sentència del Tribunal Suprem 5942/2012 de 17 de setembre), que feien possible aquest projecte.

15. Participació pública de persones interessades i informació a l'opinió pública

El projecte de BCN World preveu la construcció d'un complex recreatiu i turístic, dotat de casino i hotel, que acollirà UNS 10.000 visitants l'any. Comportarà impactes ambientals significatius pel que fa a consum de recursos (aigua i energia), emissió de gasos d'efecte hivernacle, risc d'accidents greus amb les properes indústries químiques i nuclears, adaptació al canvi climàtic i ús d'energies renovables, connectors ecològics... Tot això ho hem exposat a les anteriors al·legacions.

Per aquest motiu el projecte ha presentat estudi d'impacte ambiental i es sotmetrà a una declaració d'impacte ambiental estratègica, en els termes previstos en la llei estatal 21/2013 de 9 de desembre, d'avaluació ambiental. També cal que compleixi els requisits d'informació pública que requereix la llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Una avaluació ambiental estratègica té uns requisits més severos que els d'una avaluació d'impacte corrent, a joc amb els efectes significatius que pot tenir el projecte sobre el medi. Un d'aquests requisits és que l'expedient es sotmeti a una participació pública de gran abast i interacció constant amb els agents socials afectats.

D'acord amb el principi de participació pública que es preveu a l'article 2 de llei 21/13, és necessari que les persones que puguin tenir un interès a l'expedient tinguin una oportunitat de prendre part en el mateix; també es necessari que s'informi al públic general de les característiques del projecte i les seves conseqüències ambientals. La llei 21/13 inclou entre les persones interessades les persones jurídiques sense ànim de lucre que tinguin per objectiu la protecció del medi ambient (en general o d'elements en particular), que portin dos anys legalment constituïdes i estiguin actives a l'àmbit territorial afectat pel projecte, i que puguin veure els seus objectius afectats pel dit projecte. Mentre que el públic general ve definit per la llei 21/13 com aquelles persones físiques i jurídiques que no compleixen els requisits per ser considerats persones interessades (és a dir, la resta de la població).

Conforme als articles 21 i 22 de la llei 21/13, juntament amb la fase d'informació pública, es necessari que l'estudi d'impacte ambiental es remeti a aquestes persones interessades i se'n faci tota la difusió possible per mitjans de comunicació pública.

Com hem dit en altres apartats d'aquestes al·legacions, no creiem que hi hagi hagut prou debat públic sobre els impactes ambientals de no creiem que s'hagi fet prou difusió del projecte en mitjans de comunicació, ni que s'hagi redactat una llista de persones interessades entre les associacions ecologistes i/o de defensa del medi natural i se'ls hagi donat la oportunitat de presentar al·legacions.

Per això considerem que abans de passar al projecte a la seva següent fase, es necessari que es redacti un pla de difusió i informació pública, de manera que el públic de la Costa Daurada tinguin coneixement del projecte i les seves connotacions econòmiques, socials i ambientals. També considerem necessari que es redacti, una llista de totes les associacions i plataformes ambientals que tinguin la condició de persona interessada (segons la llei 21/13), i se'ls reconegui la condició de tals al present expedient. Donant-los un termini de 45 dies per presentat al·legacions a l'estudi d'impacte ambiental.

Per tot el que s'ha exposat es **SOL·LICITA**

Que es tinguin per presentades i s'admetin a tràmit aquestes al·legacions, siguin tingudes en compte per l'òrgan competent i es contestin convenientment dins dels terminis reglamentaris que preveu la Llei 30/1992 de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú modificada per la llei 4/99 de 13 de gener.

Que d'acord amb el que disposa l'art. 86.3 de la Llei 30/1992 de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú modificada per la Llei 4/99 de 13 de gener, es donin a les al·legacions presentades una resposta raonada i que es resolgui sobre el fons de la qüestió.

Que s'admeti aquest escrit, que es tingui a aquesta entitat per compareguda i interessada en l'expedient administratiu corresponent, que se li notifiqui qualsevol resolució que es prengui, tot tenint-la al corrent del procediment administratiu que se'n derivi, i tingui per formulades les al·legacions i sol·licituds que hi contenen.

Reus, 30 de novembre de 2015

Andreu Escolà i Llevat

President del GEPEC-EdC